Quelle: https://manuscripta.at/?ID=38279
Copyright: Salzburg, Erzabtei St. Peter, Benediktinerstift, Bibliothek

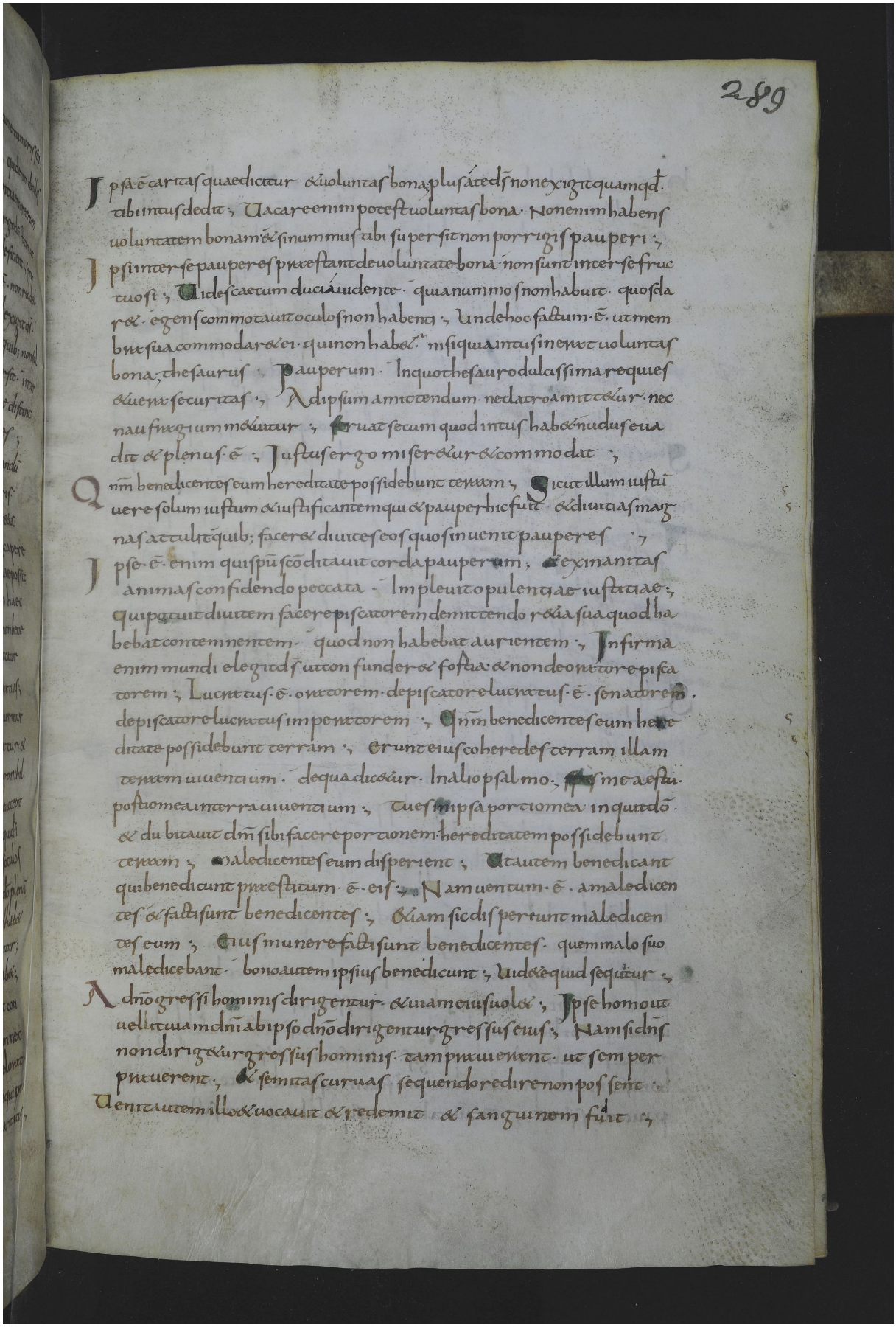

Ipsa ē caritas quae dicitur & uoluntas bona, plus ated s̄ non exigit quam qd̄ habentibus dedit; Vacare enim potest uoluntas bona. Non enim habens uoluntatem bonam & sinum mus habi super sit non porrigis pauperi;
Ipsi inter se pauperes praestant de uoluntate bona non sunt inter se fructuosi; Videsne cum duca & uidente quanam mos non habuit quos dare & egens commotauit oculos non habenti; Unde hoc factum ē. ut membra sua commodare & ei. qui non habet. nisi quia intus inest uoluntas bona, thesaurus pauperum. In quo thesauro dulcissima requies & uera securitas; Ad ipsum amittendum nec latro amittitur. nec naufragium metuitur; furat secum quod intus habet nudus euadit & plenus ē; Iustus ergo miseretur & commodat;
Quōm benedicentes eum hereditate possidebunt terram; Sicut illum iustificauere solum iustum & iustificantem qui & pauper hic fuit & diuitias magnas attulit quib; facere & diuites eos quos inuenit pauperes;
Ipse ē. enim qui spū scō dixit corda pauperum; & exinanitas animas confidendo peccata. Impleuit opulentiae iustitiae; quipotuit diuitem facere piscatorem demittendo retia sua quod habebat contemnentem. quod non habebat aurientem; Infirma enim mundi elegit d̄s ut confundat & fortia & non deo nutrore piscatorem; Lucretius ē. oratorem. de piscatore lucretius ē. senatorem. de piscatore lucretius imperatorem; Quōm benedicentes eum hereditate possidebunt terram; Erunt eius coheredes terram illam terram uiuentium. de qua dicitur. In alio psalmo; Tu es me a estu. portio mea in terra uiuentium; Tu es ipsa portio mea inquit dō. & dubitauit dm̄ sibi facere portionem: hereditatem possidebunt terram; Maledicentes eum disperient; Et autem benedicant qui benedicunt praestitum. ē. eis; Nam uentum. ē. a maledicentes & fatisunt benedicentes; Etiam sic disperiunt maledicentes eum; Eius munere fatisunt benedicentes. quem malo suo maledicebant. bono autem ipsius benedicunt; Unde & quid sequitur;
A dnō gressi hominis dirigentur. & uia eius uolet; Ipse homo ut uellit uiam dnī a ipso dnō dirigentur gressus eius; Nam sic dns̄ non dirigitur gressus hominis. tam praeuienent. ut semper praeuerent, & semita curuas sequendo redire non possent;
Venit autem illo & uocauit & redemit & sanguinem fuit;